

singør ikke skulde have noget til Gængæld for, hvad man her tager fra den. Jeg har ønsket, at en af de Øvelseslejr, der ifølge Forsvarslovene skulle oprettes — med Hensyn til de 4 er det nu bestemt, hvor de skulle være, og de ere allerede under Bygning —, altsaa den femte Øvelseslejr skulde lægges ved Helsingør, hvor Staten har Etablissementer, der i saa Henseende kunne tages i Brug.

Rasmus Hansen: Den højtærede Forsvarsminister gav intet Svar paa det Spørgsmaal, jeg før tillod mig at stille, og jeg vil derfor nu tillade mig igen at spørge: Er den højtærede Minister bunden ved denne Overenskomst saaledes, at vi derved ere forhindrede i at slaa ind paa en anden Vej, der maaske kunde føre til et langt bedre Resultat? Det var det Spørgsmaal, jeg gerne vilde have Svar paa.

Forsvarsministeren (Berntsen): Jeg føler mig indtil videre bunden, for jeg har underskrevet den nævnte Kontrakt, men det forhindrer ikke, at vi kunne tage Spørgsmaalet op til nærmere Drøftelse og Overvejelse. Hele dette Forhold bliver ikke reformeret paa een Gang, jeg har sluttet denne Overenskomst som en Prøve for at hjælpe Befolkningen til paa en bekvem Maade at faa den Hjemmeavl, den ønsker, for at kunne skaffe ogsaa Rytteriet hertil Lands de fornødne Heste, og jeg har gjort det i den bedste Hensigt overfor Befolkningen. Viser det sig, at der er Former, som ere bedre, skal jeg ikke staa som en Hindring for en Reform.

Chr. Hansen: Under Finanslovens Behandling i forrige Samling tillod jeg mig at rette en Forespørgsel eller en Henstilling til den daværende fungerende Forsvarsminister, om han ikke mente, det var betimeligt at faa flyttet nogle Krudtmagasiner, som laa her rundt omkring København. Den daværende Forsvarsminister svarede mig, at for saa vidt det var af saglige Grunde, jeg ønskede denne Flytning, skulde han intet have imod at forhandle med mig derom, og derved kunde man maaske naa at faa fjernet dem. Der skete saa intet i forrige Samling. Jeg tillod mig derfor ved Finanslovens første Behandling i Aar at rette en Forespørgsel til den højtærede Forsvarsminister, om ikke ogsaa han mente, det var betimeligt nu at faa fjernet nogle af disse Institutioner, og jeg sigtede specielt til nogle Krudtmagasiner, der vare beliggende nede

ved Østerstrand, paa den saakaldte Krudttaarnsvej, nemlig mellem Kløvermarksvej og Øresundsvej. Ministeren svarede mig ved Finanslovens første Behandling, at hvis mit Ønske skulde ske Fyldest, vilde det koste saadan noget som 1 à 2 Mill. De Oplysninger havde han fra en Kommission, som havde været nedsat. Og Ministeren spurgte mig endvidere, om jeg troede, det kunde hjælpe, at han kom til Rigsdagen med Forslag om en saa stor Sum som 1 à 2 Mill. Kr. Desuden udtalte Ministeren, at han ikke mente, der var nogen Fare ved disse Magasiner paa Grund af deres Beliggenhed.

Jeg bad saa Finansudvalget om at undersøge denne Sag, da det ikke saa ud til, at Ministeren vilde have med den at gøre, og jeg ser nu i Betænkningen, at Finansudvalget har afæsket Ministeren et Svar, og at Ministeren den 6. December har sendt Finansudvalget en Skrivelse, hvori han oplyser, at det vil koste mellem 400,000 og 800,000 Kr. at faa flyttet disse Magasiner. Jeg kan ikke forstaa, hvoraf den store Forskel i Prisen kommer med blot en god Maanedes Mellemløb, for det er vel den samme Kommission, Ministeren nu sigter til, som han sigtede til, da han svarede mig i Oktober. Ministeren oplyser, at det er en Kommission, som blev nedsat i Anledning af en Skrivelse fra Christianshavns Grundejere og fra Dragør Byforstanderskab om at faa givet Krudttaarnsvejen fri. Ministeren siger, at Kommissionen har oplyst, at Spørgerne have intet villet give til Hjælp til de Udgifter, det vil medføre at faa flyttet disse Institutioner, og jeg finder derfor, at der ingen Grund er til at befatte mig dermed. Det forekommer mig blot, at Ministeren anstiller et underligt Ræsonnement, thi det kunde omtrent se ud, som om han sagde: Vi lade disse Krudttaarne ligge, der er ingen Fare derved, og jeg vil ikke røre ved dem, naar ikke de vedkommende ville være med til at ofre en Øre derpaa. Det er jo ikke Tilfældet, at der ingen Fare er ved det. Man tænke paa, hvad der ligger i disse Magasiner, paa, hvor forsigtige de Folk skulle være, som behandle den Slags Ting, og at den mindste Uforsigtighed, den mindste Gnidning er nok til at sprænge det hele i Luften. Der skal i Slutningen af Efteraaret have været oplosset saadant noget som 3,000 Tdr. Krudt i disse Magasiner, og at man saa kan sige, at der er ingen Fare derved, forstaaer jeg ikke.

Disse Krudtmagasiner ligge neppe 1000 Alen fra den bebyggede Del af Byen, og